

който ъде седнал на земята. Между това първии царски столник даде знак да почнат да носят ястията. Най-напред ~~онесоха~~^{съног} сушена риба, после печено прасе, гъби и оцет, млинчета, стафиди, орехи, пелте от ягоди...

Между това, тихо и почти незабелязано, княз Иоан се бе промъкнал в стаята ~~и~~^{бърз} място към края на трапезата. По едно време царят го зърна, кимна му с глава да дойде при наго и го представи на рицаря. Но със жените не го запозна. Иоан и Ана въздъхнаха с облекчение. Само за един миг руменината на Аниното лице пламна по-буйно. Но почти никой не обрна внимание на това.

Към края на яденето разговорът стана общ и шумен. Прицел на всички внимания ~~з~~ беше младият рицар. Запитваха го за хиляди неща, на които той отвърдале с оживена реч и ~~п~~^{изграби} движения. Бургундката служише за преводач. Отрупаха го с въпроси за живота и нравите на кръстоносците, за намеренията им, за съдбата на Исак Ангел и сина му. Царят слушаше внимателно, като умели прикриваше състрото си любопитство.

На Isaac & Ange et son fils Alexe рече Жирар дъ Шанли с гордочива усмивка и сестра му продължи да превежда: ~~след като~~ всички барони, след като завели Алексей, Исаксвия син, с големи тържества и радост ~~и~~ Свещения дворец, отишли да освободят от тъмницата Исак Ангел и жена му Маргарита. Исак Ангел прегърнал развлнувано си-
ен и горещо благодарил на кръстоносците. След това докарали две златни кочии *укачили* в едната Исак, а в другата сина му. Тогава бароните казали на Исак, че в тъмницата има затворен един високопоставен мъж на име *Морнофъл*. Той бил там вече от седем години и молел императора да го освободи. Исак се съгласил и покъсно направил Морнофъл байл на империята.

- А как се сега *ромеите*? - попита внезапно Калоян. - Алексей отплати ли ви се?